

کالسی!؟

تدبیر جدید کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال

این کمیته انضباطی هم منبع مالی خوبی پیدا کرده است. ما که بخیل نیستیم! از این بازیکنان فوتبال با اون قراردادهای کذایی شون مالیات که نمی‌شود گرفت. باز صد رحمت به آقای شاه‌حسینی که دست کم یک چندصد هزار تومنی از این بازیکنان می‌گیرد.

به این جرایم و مجازات‌ها توجه کنید: ضربه با استوک به ساق پای بازیکن حریف ۲۰۰ هزار تومان، ضربه با آرنج به صورت حریف ۱ میلیون، پیاده‌روی روی کمر بازیکن ۱/۵ میلیون و... همچنین یکی دو جلسه محرومیت تعلیقی که معمولاً بخشیده می‌شود!

این مجازات‌ها را با مجازات‌هایی که در سایر کشورها اعمال می‌شود مقایسه کنید:

یادتان می‌آید سال پیش مهدوی کیا در هامبورگ پای حریف را زد علاوه بر دریافت کارت قرمز و جریمه چند هزار دلاری، سه جلسه نیز از همراهی تیمش محروم شد. وین‌رونی بازیکن منچستر یونایتد انگلیس در یک رقابت چهار جانبه و دوستانه پیش‌فصل، بازیکن حریف را می‌زند - اشتباه نکنید، روی هوا زیر پای او را خالی کرده بود - در آغاز فصل لیگ برتر انگلیس با چند جلسه محرومیت از سوی اتحادیه فوتبال انگلستان روبه‌رو می‌شود.

آقای شاه‌حسینی! می‌دانیم اداره کردن کمیته انضباطی خرج دارد، ولی در ورزش برای فرهنگ و اخلاق نیز باید هزینه کرد. با اقدامات و محرومیت‌های جدی‌تر...

حرف‌های تنوری | میثم مصلح آرانی، حمید عجمی

آتم‌آزوست!

کاری که کاشانی می‌کند

این آقای مدیرعامل پرسپولیس الحق والاتصاف کارهای خوبی انجام داده است. از وقتی او آمده هم بازیکنان زیاد گلایه نمی‌کنند و هم حاشیه‌های تیم کمتر شده است.

تیمش خوب نتیجه می‌گیرد و مهم‌تر از همه اینها کارهای فرهنگی بسیار خوبی است که باشگاه انجام می‌دهد؛ وضعیت ظاهری بازیکنان مناسب‌تر شده است. باشگاه از جانبازان تقدیر می‌کند؛ اعضای تیم، سرپرستی ایتم را بر عهده می‌گیرند؛ در حمایت از ملت مظلوم فلسطین و دلجویی از ایتم با بچه‌های خردسال که هر کدام چفیه‌ای بر گردن دارند وارد میدان می‌شوند و... کاش دیگر مدیران باشگاه‌های ما نیز این منش را در پیش بگیرند.

از مایاد بگیرد

اندر رکوردشکنی ایرانی

می‌گم ما ایرانی خوب رکورد می‌زنیم‌ها!

بعد از شکستن رکورد بزرگ‌ترین پیتزا، ساندویچ، شکلات و... به‌دست هنرمندان ایرانی حالا نوبت به ورزش رسیده است.

کجای دنیا را سراغ دارید که استادیومی کمتر از یک ماه پس از افتتاحش چمن آن - کلهم - تعویض شود! این رکورد جدید و البته جالب در ورزشگاه تازه‌تأسیس سردار جنگل رشت اتفاق افتاده است.

قابل توجه این‌که، مسئولان تربیت بدنی می‌فرمودند، استادیوم فوق با جدیدترین استانداردهای جهانی مطابقت دارد! چه‌بسا ما معنی استاندارد را نمی‌فهمیم!

راست‌گویی با مسکوکا

فحاشی از زمین ورزش به سکوها منتقل می‌شود

آیا تا به حال فکر کرده‌اید که چرا تماشاگران ما که اتفاقاً مردم با فرهنگ و باشعوری هستند به داور فحاشی می‌کنند؟ و علی‌رغم اقدامات و محکوم‌شدن از طرف کمیته انضباطی باز هم شاهد چنین پدیده شومی در ورزش کشورمان هستیم، می‌خواهید بدانید چرا؟ خیلی ساده است، وقتی بازیکنی که اصلاً روی او خطا نشده با یک حالت حق‌به‌جانب و عصبانی به‌طرف داور و کمک او می‌رود و به او اعتراض می‌کند، وقتی آقای مربی و سرپرست تیم، محیط ورزشگاه را با چاله‌میدان اشتباه گرفته و به خودشان اجازه می‌دهند به بازیکن حریف، مربی حریف و یا حتی بازیکن خودی و داور بی‌احترامی کنند و یکدیگر را زیر مشت و لگد بگیرند چه انتظاری می‌توان از تماشاگری داشت که تیمش نتیجه نگرفته است، او هم تحت‌تأثیر قرار می‌گیرد و دیواری کوتاه‌تر از داور بیچاره پیدا نمی‌کند و...

اگر بازیکنان، مربیان و مدیران ورزش ما مواظب رفتار خود باشند آیا باز هم شاهد چنین پدیده‌های شومی در ورزش کشورمان خواهیم بود؟

قصه چیز دیگری است!

فرق فرانک ریبری و بازیکن لیگ ایران

یکی از بازیکنان لیگ ایران که بازیکن متوسطی هم هست درجایی گفته چون تمرین می‌کنم نمی‌توانم روزه بگیرم! پس از خواندن صحبت‌های این بازیکن یاد گزارش پایگاه اینترنتی ARD افتادم. در این گزارش که درباره روزه گرفتن بازیکنان مطرح آلمان در ماه مبارک رمضان بود، فرانک ریبری بازیکن مسلمان و مطرح بایرن مونیخ الگویی برای بازیکنان مسلمان معرفی شده است. او در ماه مبارک رمضان هم روزه‌اش را می‌گیرد و هم تمرین و مسابقه‌اش را انجام می‌دهد. این‌که آیا فشار تمرینات و بازی‌های لیگ آلمان در حد لیگ ایران نیست که آقای ریبری می‌تواند روزه بگیرد و بازیکن متوسط لیگ ما نه، یا مسئله چیز دیگری است جالب توجه است.

هرچند که لا‌اگره فی‌الدین...

چند پیشنهاد

پا توی کفش کمیته انضباطی

با توجه به آنکه آمار «بزن بزن» در فوتبال ما زیاد شده است لذا باید هرچه زودتر میزان جرایم و انواع و اقسام کتک کاری از شوخی و جدی مشخص شود تا بعداً بین ضارب و مضروب اختلاف نظری پیش نیاید و کسی به رأی صادره معترض نشود. در همین راستا پیشنهادات زیر اعلام می‌گردد:

۱. کف‌گرگی، هل دادن و مشت‌زدن به خبرنگاران در کنار رختکن سه جلسه محرومیت و چند هزار تومان جریمه به حساب کمیته انضباطی.

توجه: با تشکر از آن آقای که زور بازوی خودش را به یک خبرنگار نشان داد تا حساب کار دستان بیاید.

۲. پرتاب بطری، لگد زدن و مشت‌زدن به بازیکنان خودی جمعاً با تخفیف؛ یک جلسه محرومیت.

توجه: اگر نداشتیم عمراً متوجه نمی‌شدیم یک مربی چگونه بازیکن بخت‌برگشته خود را جلو دوربین تلویزیون نوازش می‌کند.

۳. کشیدن گوش بازیکن در جلسه اول شوخی تلقی می‌شود. جلسه دوم به روی خودشان نمی‌آورند و جلسه سوم مدیر عامل سر تمرین می‌رود.

۴. یقه‌گیری پیشکسوتان در کلاس مربیگری خوبیت ندارد. جریمه‌اش یک فقره روبروسی جانانه است تا بدآموزی نداشته باشد.

نتیجه: بیخشید پا توی کفش کمیته انضباطی کردیم. توجه: سایر جرایم پیش‌بینی نشده بعداً مشخص و میزان محرومیت آنها اعلام می‌شود

به پاس حرمت پیران

حرکت ارزشمند باشگاه فولاد

باشگاه فولاد خوزستان به منظور حمایت مالی و کمک به پنج مربی بازنشسته فوتبال خوزستان، با آنان قرارداد امضا کرد. باشگاه فولاد با مربیانی که سال‌هاست به دلیل کهولت سن و بیماری خانه‌نشین هستند به عنوان مشاوران باشگاه قرارداد همکاری بسته است.

این حرکت ارزنده و کمک به پیشکسوتانی که در ظاهر بازنشسته هستند می‌تواند الگوی مناسبی برای سایر باشگاه‌ها باشد.

یک دریغ دیگر...

پا طلایی دهه ۴۰ فوتبال از میان مارت...

وقتی حمید شیرزادگان بازیکن دهه ۴۰ فوتبال ایران معروف به پا طلایی بر اثر بیماری دار فانی را وداع گفت، مراسم تشییع پیکر آن مرحوم با حضور اهالی ورزش به‌ویژه پیشکسوتان با شکوه خاصی برگزار شد، اما آنچه در مراسم تشییع آن مرحوم خیلی به چشم می‌آمد عدم حضور بازیکنان امروزی و ستاره‌های کاغذی فوتبال بود. (فقط کریم باقری بود که او خود نیز پیشکسوت محسوب می‌شود).

بازیکنان فوتبال به‌ویژه ستاره‌ها باید بدانند حمید شیرزادگان روزی ستاره فوتبال این مملکت بوده و برای این فوتبال زحمات بسیاری کشیده است. روزی جوانی آنان نیز سیری خواهد شد و خزان را خواهند دید. پس کاری نکنند که آیندگان این گونه با آنان رفتار کنند.

ما و دیگران

ما بگوئیم و دیگران بکنند!

افشین پیروانی که فقط هشت ماه برای السد قطر بازی کرد توسط این باشگاه به کلاس‌های مربیگری در کشور فرانسه فرستاده شده است. پیروانی یازده سال هم برای پرسپولیس بازی کرد، اما برای رضای خدا هم که شده او را تا امامزاده داوود هم نفرستادند! بعد هم لایق می‌نشینیم و می‌گوییم: اخلاق ما شرقی است و عاقله و احترام به پیشکسوت در قلب ما در آستانه انفجار است. واقعاً که عجب روزگاری است!

مثل او باشم

عشق به ایران و آرمان‌های والای انقلاب حد و مرز نمی‌شناسد

اشکان دژاگه بازیکن ایرانی‌الصل تیم ولفسبورگ از همراهی تیم ملی جوانان آلمان به سرزمین‌های اشغالی سرباز زد. اشکان دژاگه انگیزه‌اش را سیاسی و شخصی اعلام کرده است:

«خون ایرانی در رگ‌های من بیشتر جاری است تا آلمانی. علاوه بر این پدر و مادرم ایرانی هستند. نیاز نیست بیش از این توضیح بدهم.» بازیکن ایرانی‌الصل تیم زیر ۲۱ ساله‌های آلمان با این کار خود به‌شدت مقامات و مسئولان سیاسی و ورزشی آلمان را عصبانی کرد، به‌گونه‌ای که مرکز یهودیان آلمان خواستار اخراج او از لیگ آلمان شد.

بی‌شک این کار اشکان، ارزشی فراتر از کار بازیکنان ایرانی که از رویارویی با حریفان رژیم اشغالگر قدس سرباز می‌زنند دارد؛ زیرا اشکان در کشوری زندگی می‌کند که مقامات و مسئولان آن به‌شدت تابع نظرات یهودیان و صهیونیسم هستند. اگر او به سرزمین‌های اشغالی سفر می‌کرد شاید اصلاً کسی متوجه نمی‌شد، و اگر هم خبرش در می‌کرد کسی بر او خرده نمی‌گرفت. چرا که او تبعه آلمان است و پاسپورت آلمانی دارد و سفر به سرزمین‌های اشغالی یا پاسپورت آلمانی نباید اشکالی داشته باشد.

ارزش کار اشکان وقتی نمایان‌تر می‌شود که ممکن است با این کارش از تیم ملی پرآوازه آلمان خط بخورد و موقعیت خود را در تیم‌های آلمانی که به‌آسانی نیز به‌دست نیآورده است از دست بدهد و او با علم به این عواقب چنین کار ارزشمندی را انجام داده است. اشکان دژاگه نشان داد عشق به ایران و آرمان‌های والای این کشور حد و مرز نمی‌شناسد.

قابل توجه بعضی‌ها

هدیه سیدورف، خنده‌های پاک و معصومانه کودکان

ستاره هلندی میلان که چهار قهرمانی در باشگاه‌های اروپا را در کارنامه‌اش دارد یک مجتمع ورزشی بزرگ در شهر آلرهر در ۳۰ کیلومتری آمستردام ساخت و آن را به مردم این شهر تقدیم کرد. در این مجتمع زمین بسکتبال، بینگ‌پنگ، تنیس، فوتبال و ورزش‌های مفرح دیگر گنجانده شده است. سیدورف می‌گوید: خوشحال می‌شوم از اینکه می‌بینم کودکان در اینجا بازی می‌کنند و این موضوع را بسیار دوست دارم.

در کشور ما نیز بسیاری از کودکان و نوجوانان از داشتن یک محیط مفرح و ساده ورزشی رنج می‌برند، اما کمتر کسی از لژیون‌های میلیاردری ما به فکر نشاط و خنده پاک و معصومانه کودکان فردای ماست.

